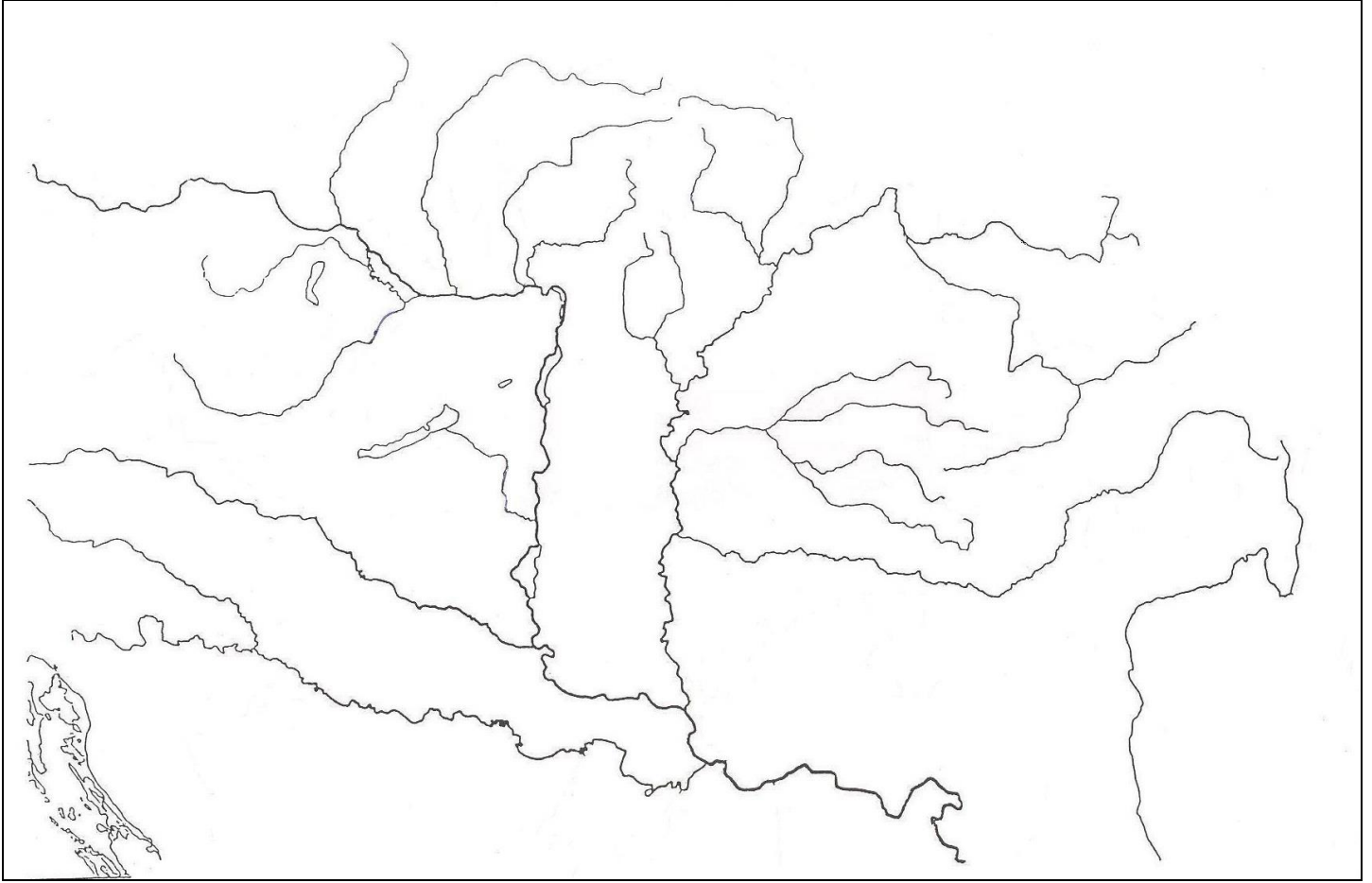

MAGYARORSZÁG 1526–1711 — TOPOGRÁFIA

A VAKTÉRKÉPEN FÖLTÜNTETETT FOLYÓK

VILÁJETKÖZPONTOK:

Buda [1541, 1686], Temesvár [1552], Eger [1596], Kanizsa [1600], Várad [1660], Érsekújvár [1663]

VÉGVÁRAK:

Kőszeg [1532], Temesvár [1552], Drégely [1552], Szolnok [1552], Eger [1552, 1596], Gyula [1566], Szigetvár [1566]

TÁRNOKI VÁROSOK:

(Buda, Pest), Sopron, Pozsony, Nagyszombat, Kassa, Eperjes, Bártfa

KÖZTÖRTÉNET:

Mohács [1526], a földrajzi Erdély területe, Kolozsvár, Gyulafehérvár, Besztercebánya, Debrecen, Vizsoly [1590], Hajdúság, Eszék [1664], Szentgotthárd [1664], Vasvár [1664], Sárospatak, Karlóca [1699], Bánság / Temesköz, Szécsény [1705], Ónod [1707], Szatmár [*a mai Szatmárnémetinek a Szamostól D-re eső része*], Nagymajtény [1711], Bécs

PÜSPÖKI SZÉKHELYEK:

Nagyszombat [*esztergomi érsek*], Győr, Nyitra

PARTIUM (1621, NIKOLSBURGI BÉKE):

Szabolcs, Szatmár, Bereg, Borsod, Abaúj, Zemplén és Ugocsa vármegyék [*A Partium szó először az 1570-i speyeri szerződésben szerepel; kiterjedése a 16. századtól a 18. századig többször változott, mindig azt a területet jelentette, amely az erdélyi fejedelmet uralta, de nem tartozik a középkori (földrajzi) Erdélyhez. A Partium a reformkorig volt külön igazgatási egység.*]